

βιάζουσι τὰς γυναῖκας τῶν νησιωτῶν, φορεύουσι τινάς, παρέχουσι τρόφιμα εἰς πολεμικά καὶ πειρατικά πλοῖα καὶ προξενούσι ταραχάς· διὸ οὗτοι προαποτίουσι φόρον πλείονα ἔξ χιλιάδας τοῦ διδομένου ὑπὸ τοῦ Φραντζέσκου Σουμνασίπα, ἵνα ἀπαλλαγῶσιν αὐτοῦ . . .».

69

1567. Ἀχτναμές ὑπὲρ τῆς Χίου, τοῦ σ. Σελήμ Β', ἐν 385, σ. 208–215, ἐν παλαιᾷ ἑλλην. μεταφράσει, καὶ ἔξ ἄλλης, αὐτόθι, σ. 216–220 καὶ ἐν 148, τ. 3α, σ. 58–61.

«... χαρίζω καὶ ὀρίζω τὰς ὑποθέσεις των νὰ τὰς βλέπουσιν ὁ σαρτζακμπέης, ὁ καδῆς καὶ ὁ ναῖπης καὶ ἐκείνους, ὅπου δὲν γγίζη, νὰ μὴν σεβαίνουν εἰς αὐτές . . . χαράζη νὰ μὴ δὲν τοὺς βάζουν ἐναντίον τοῦ νόμου καὶ τῆς κοίσης· ἀκρόστικον νὰ μὴν δὲν των γυρεύουν περισσότερον ἀπὸ τὸν νόμον τῆς κοίσης καὶ στατούντων . . . Ἀπὸ τὰ περιβόλια καὶ ἀμπέλια καὶ κοράφια των νὰ δύνουν ὅ,τι ἐδίνασιν πρῶτα. Νὰ μὴν δὲν χρεωστοῦσιν ἀβαρίζη, κιονρεζίδες ἀπὸ τὰς ἐγγαριὰς τῶν σιδεροκαψίων καὶ μήτε ἄλλα βάρη. Ἀπὸ τὰ σπήτια, περιβόλια καὶ ἀμπέλια των νὰ μὴν τοὺς εὐγάζη τινὰς ἐναντίον τοῦ νόμου. Εἰς ἐκεῖνα ὅπου κάμουν τινὰς εἰς τὸν θάνατόν του, πεταλματζήδες, μήτε μοιραστάδες, νὰ μὴν δὲν σεβαίνουν ἐναντίον τοῦ νόμου. Τὰς ὑποθέσεις ὅπου εὐρέθησαν πριχοῦ νὰ παρῇ ὁ τύπος κοιμέναις, νὰ μὴν τοὺς ξανακοῖνουν, καὶ ὅλα τὰ πρῶτα χαρτὰ νὰ ἀξίζουσιν. Ὁ καδῆς εἰς τὸ κογγέτη καὶ συντζελέτι νὰ μὴν πληρώνεται περισσότερον ἀπὸ τὸ δίκαιον. Τὰς ἀποφάσεις των μεσέων κατὰ τὸν νόμον ὁ κοιτῆς νὰ τὰς στέργη. Τὰς διαφορὰς ὅπου πικροῦσιν ἄσπρα πεντακόσια, χωρὶς κογγέτη ὁ καδῆς νὰ μὴν τὰς ἀκούη. Τὸ μετὰ, κοῦσι καὶ ἄλλα φασιγερά, ἂν πρῶτα δὲν ἐπληρῶναι, μήτε ἀπὸ τῶρα καὶ ὀπίσθι νὰ πληρῶνουν, ὥσταν καὶ τοὺς ἄλλους χωραζομένους τόπους. Τὸ σιτάρι, κοιτάρι καὶ τὰ ἄλλα ὅσπρια νὰ μὴν πληρῶνουν κουμέρκει, καθὼς καὶ εἰς τοὺς ἄλλους χωραζιαρικοὺς τόπους. Τὰ ροῦχα ὅπου ἔρχονται ἀπὸ τὴν Ἀνατολήν, ἂν πρῶτα ἐπληρῶναι τὸ κουμέρκει στὸ Πέραμα, νὰ τὰ πληρῶνουν πάλιν, καὶ ἂν τὸ ἐπληρῶναι στὴν Χίον, νὰ τὰ πληρῶνουν πάλιν. Καὶ ἂν ἐπληρῶναι εἰς τοὺς δύο, νὰ μὴν πληρῶνουν· μὰ ἂν ἐπληρῶναι καὶ εἰς τὰς δύο, νὰ τὰ πληρῶνουν πάλιν. Καὶ τῶρα τὰ ροῦχα ὅπου ἔρχονται ἀπὸ τὴν Μάβρην Θάλασσαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰς ἄλλας σκάλες, μὴν ξεφορτώνοντας γομάρι, ὁ ἐμίνης μήτε μουρτασίπης νὰ μὴν γυρεύει τίποτε ἀπὸ αὐτά. Ἐκεῖνοι ὅπου πραγματεύονται ὄξο ἀπὸ τὸ (;) νὰ παγαίνουσιν καὶ νὰ ἔρχονται μὲ τὰ καράβια των καὶ ροῦχα των καὶ αὐτοί, ὅταν εἶναι ἐπὶ κοκοί οἱ καπιτάνοι καὶ πάντες οἱ ἄλλοι, νὰ μὴν τοὺς ἐμποδίζουν. Μήτε τινὰ νὰ μὴν τὸ(ν) δυναστεύουσι διὰ νὰ τὸν κάμουν τοῦρκον, ἢ γυναῖκα διὰ νὰ πανδρεντῇ ἐναντίον τοῦ νόμου. Καὶ ἂν τινὰς ἤθελε θελήσει νὰ τὸ κάμη, μὲ μαρτυρίες ὁ κοιτῆς νὰ μὴν δὲν τοὺς ἀφίση. Ὅταν κάμη τινὰς ἀτυχία, νὰ μὴν πειράζου ἐκείνους ὅπου δὲν εἶναι κρατημένοι κατὰ τὸν νόμον, διὰ νὰ τὸν εὖρη. Οἱ βάφες καὶ τὸ κερί, ἂν ἦσαν πρῶτα μονοπούλιο, νὰ μὴν εἶναι μηδὲ τῶρα. Δωριανὰ νὰ μὴν πέρονουσιν κανενὸς τίποτε, οἱ μονκτουρίδες νὰ μὴν ἐμποδίζουν τοὺς φυλακομένους διὰ τὸ πότον καὶ φαγί τους. Καὶ ἀπάνω εἰς ἄλλα ἐναντίον τὸν νόμον καὶ τὸ στατούντων καὶ ἐναντίον τὰς τάξεις των ταῖς παλαιαῖς, νὰ μὴν ἀφίσετεν τινὰ νὰ κάμη τίποτε. Καὶ ἐκεῖνοι ὅπου θελήσουσιν νὰ τὸ κάμουν, νὰ τοὺς ἐμποδίζη ὁ κατὰ καιρὸν κοιτῆς. Καὶ ὅποῖος παρακούσῃ, νὰ τὸν κάμουν ἀρέζη ἐδῶ εἰς τὴν Πόρθη μου κατόνομα, διὰ νὰ πεδεύεται ὥσταν τὸν πρέπει καὶ ὄχι ἀλιῶς. Οἱ διαφορὰς πὺν εἶναι ἄσπρα 500 χωρὶς συντελέτι ἀνάμεσα πραγματευτάδες, καθὼς εἶναι γραμμένον εἰς τὸν ἀχτναμέ μου, ἤγουν νὰ μὴν τῶν δίνῃ ἀκρόασιν τινὰς . . .».

